

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel VI. ZATURDAG den 17den OCTOBER, 1818. N. 42.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven door William Lee, Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.

WY ALBERT KIKKERT, commandeur van de Militaire Willems Orde, Vice Admiraal in dienst van Zyne Majesteit den koning der Nederlanden, Gouverneur Generaal van Curaçao en onderhoorige Eilanden, Generaal en Admiraal en Chef over de Land en Zeemagt al daar &c. &c. &c.

Allen de geenen die deze zullen zien, ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

BY eene Resolutie van Zyne Excellentie den Minister voor het Publieke Onderwys, de Nationale Nyverheid en de kolonien, van dato 9den Juny 1818, met de missive van dien datum en van het zelfde nummer ontvangen, begeerd zynde: dat de Gouverneur Generaal dezer kolonien zich, ten aanzien van de hier naar het moederland afgescheepte ladingen, niet blootelyk zal bepalen by eene opgave der Fustaadjen, noch ook by de algemeene benaming van *Koopmanschappen*, maar altoos de preciese gewigten en maten, als mede de soorten der goederen in de overtezendene Manifesten, specifiek uitte drukken.

Is dien ten gevolge goedgevonden te gelasten: dat, de Manifesten der van hier naar het moederland vertrekkende schepen in maniere zoo als hier voren vermeld staat, zullen worden opgemaakt; wordende dierhalve de inladers van zodanige schepen hierby aangezegd om by de inlevering der cognossementen aan den commies der manifesten, daarbenevens nog opgave te doen van de soorten der ingescheepte goederen, en van derzelver preciese gewigten en maten.

Gedaan op Curaçao den 8sten October 1818, het Vyfde jaar zyner Majesteit's regering.

(was get.) A KIKKERT.

Ter ordonnantie van zyne Excellentie.

(was get.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 9den daaraanvolgende.

(was get.) W. PRINCE, Sec.

Fiscaals's Kantoor, 17den October 1818.

DE ondergeteekende als daar toe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor deze en volgende week te bakken het gewigt moeten houden als—

De Fransche Broden 14, en
De Ronde Broden 15 oncen,

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.
Per order van den Raad Fiscaal.
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

Curaçao den 9den October 1818.

DE ondergeteekende zal zich door contract zoo wel met de kooplieden, inwoners, en kapiteins zyner majesteit's of koopvaardy schepen, engageeren om hen WATER te fourneeren uit zyn Plantagie Zorgvlied alias Bracasmit tot moderate pryzen en op zoodanige wyze als hem best convenieeren zal,—dat is te zeggen, het zy met hunne of zyn eige Kanoos, hen verzekerende dat het Water van een allerbeste kwaliteit, en byna met Regen Water te vergelyken zal zyn. De ondergeteekende recommandeert teffens zyn Water aan alle die genen die zulks van tyd tot tyd nodig zullen hebben.

ARON PINEDO.

Curaçao den 18den September 1818

VOOR AMSTERDAM & ROTTERDAM.

De Hollandsche brik,

EENDRAGT,
KAPT. J. F. VISSER.

Zyne halve lading reeds geëngageerd hebbende, zal positivelyk met of voor den 20sten October aanstaande zeilen, en neemt op moderate vracht aan, Coloniale Producten, Verfhout, &c.; gemelde vaartuig heeft als mede veel gerieflykheden voor passagiers. Voor verdere informatie addresseeren men zich ten kantore van BING & JUTTING.

Curaçao den 1sten October 1818.

ADVERTENTIE.

ALLE houders van vaste goederen en Hypotheken, worden by deeze door de Commissie ter vernietiging der bewyzen van afgekeurde Johannissen opgeroepen om ingevolge Publicatie van zyne Excellentie den Gouverneur Generaal en Edele Achtbaren Raad van Policie van 25sten deezer, aangifte te doen van de vaste goederen en Hypotheken (behalve die welke aan armen en kerkenkassen toebehooren) met eene schriftelyke opgave volgens onderstaande Model ingerigt, en tevens naar luid van genoemde publicatie de koop en Hypotheek brieven daar by te vertoonen.

Tot het ontvangen deezer aangifte zullen Commissarissen Vigeeren op hun kantoor binnen het Fort Amsterdam, des voormiddags van 10 tot 2 uuren van den 5den tot uitterlyk den 20sten dezer, (Zaturdag en Zondag uitgezonderd) Commissarissen herinneren de belang hebbende dat meergemelde publicatie eene strenge bepaling bevat tegen omwilligheid of verzuim.

Van wegen de Commissie voormoemd.
FERGUSON,
Secretaris.

MODEL.

De ondergetekende is houder van ——— ——— Huis N——— Wyk N——— geleegen aan ——— Straat ——— Laastelyk gekogt volgens koopbrief voor Ps. „ „ „ af hypotheeken ten faveure van ——— groot „ „ „ „

„ „ „ Ps. „ „ „

——— Thuyn gend. ———
Divise ——— District
Laatsyk gekogt volgens koopbrief voor ——— Ps. „ „ „
af hypotheeken ten faveure van ——— gt. ——— „ „ „ „

„ „ „ „

——— Hypotheek of Hypotheken ten lasten van ——— gt. ——— „ „ „ „

Te zaame Ps. „ „ „

N. N.

Curaçao den

Curaçao den 1sten October 1818.

TOT betaling van het Tonnen of Lastgeld, aan de Commissie ter vernietiging der bewyzen van afgekeurde Johannissen, worden de belanghebbende by deezen opgeroepen om ingevolge publicatie van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal en den Edele Achtbaare Raad van Policie van den 25sten September ll. met hunne Zeebrieven voorzien aan het Kantoor van de Commissie voornoemd binnen het Fort Amsterdam van s'morgens 10 tot 2 uur, uitgezonderd Zaturdag en Zondag, zich te vervoegen ten einde aan bovengemelde betaling te voldoen en daarvoor de vereischte bewyzen te ontfangen.

Uit naam der Commissie voornoemd.
FERGUSON,
Secretaris.

Gouvernements Secretary den 16den Oct 1818.

INSCHRYVING VOOR WISSELS.

DE Vice Admiraal, Gouverneur Generaal dezer Eilanden, als daartoe door Zyne Excellentie den Minister voor het Publieke Onderwys, de Nationale Nyverheid en de Kolonien, geautoriseerd zynde, zal op het voormelde Ministerie Wissels afgeven ter somma van *f* 15497 „ 22 „ Holl: Courant, betaalbaar eene maand na zigt, zynde tot uitbetaling der Gratificatien, toekomende aan de zich op dit Eiland bevindende Militairen, die geweest zyn by den gedenkwaardigen veldslag van WATERLOO, in den roemryken veldtogt van het jaar 1815.

De Inschryving biljetten ter bekoming van deze Wissels, zullen ter Gouvernements Secretary ontvangen worden tot den 20sten dezer des middags ten twaalf uren, en het antwoord op dezelven zal den volgenden dag, ter voormelde Secretary gegeven worden.

Ter Ordonnantie van Zyne Excellentie.
De Gouvernements Secretaris.
W. PRINCE.

Curaçao den 15den October 1818.

DE Kapt. Lt. J. H. BOLKEN maakt aan het geëerde publiek bekend, dat er op aanstaande Dingsdag den 20sten October 's morgens ten 9 uren verkooping zal worden gehouden aan boord Z. M. brik van oorlog de Zwaluw, van de nagelatene goederen der onlangs overledene Heeren Officieren van Z. M. brik voornoemd.

Deze goederen zullen alle voortstoots egter *voor contanten* worden verkogt en bestaan voor 't grootste gedeelte in gemaakte nieuwe Linnens, Kleederen, Hoeden, Spiegels, Boeken, Instrumenten en Keykers, en voorts in alles wat verder ten koop zal worden gepresenteerd.

De Kapt. Lt. Comdt. van Z. M. brik voornoemd.

J. H. BOLKEN.

Gouvernements Secretary den 14den Oct. 1818.

HIERBY wordt kennis gegeven dat ter Gouvernements Secretary een Brieven Zak zal worden opgemaakt om met het Nederlandsche brigantyn schip genaamd de Eendragt gevoerd door schipper J. F. Visser, van hier naar Amsterdam verzonden te worden; en dat dezelve op Dingsdag den 20sten dezer precies om twee uren des namiddags zal gesloten worden.

Ter ordonnantie van zyne Excellentie.
W. PRINCE,
Secretaris.

Curaçao den 16den October 1818.

ALLE de geenen die enige vorderingen ten laste het brik schip Eendracht hebben, worden verzocht hunne Rekeningen voor of uiterlyk op den 21sten ter kantoor van de ondergeteekenden tot voldoening in te leveren; zullende gemeld schip stellig op Zaturdag den 24sten dezer vertrekken.

BING & JUTTING.

Curaçao den 18den September 1818.

DEN ondergeteekende laat bydezen aan alle liefhebbers bekend maaken dat voortaan by hem te bekomen is, niet alleen alle soorten van by uytetek goede Snuyf maar ook allery soorten van beste uitgezochte gekorve Rook Tabak van allery preize, als van 3 4 5 6 7 en 8 Realen het Pond, en tot gemaak van ieder liefhebber, zal dezelve verkogt worden by Een Ons of ander klein en grootter gewigt als een en meer Ponden naar goedvinding van ieder kooper deez, en zyn te bekomen in de Heere Straat in Curaçao by DIRK KRISTEN.
Fabriceur in alle soorte van Snuyf en Rook Tabak.

Curaçao den 16den October 1818.

WORDT te huur of te koop gezocht een Kok of eene Keuken-meid. Voor verdere informatie gelieve men zich ter Drukkers Kantoor te vervoegen.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard zedert onze laatste.

INGEKLAARD—OCTOBER.

12.	golet	Revenge, La Roche,	Maracaybo
	bark	Goede Hoop, Eltino,	Spaansche kust
13.	golet	Jane, Eskeldson,	Maracaybo
14.	bark	L'Alexandre, Sebilly,	Porto Rico
	——	Doris, Simon,	Maracaybo
16.	golet	N. S. del Carmen, Malabe,	P. Cabello
	——	Trinidad, Herestina,	ditto

UITGEKLAARD—OCTOBER.

12.	golet	St. Theresa, Mansano,	Coro
	——	Nerus, Penso,	Spaansche kust
13.	——	Rosa, Perron,	Maracaybo
14.	brik	Industry, Hillers,	Breemen
	golet	Fortuin, Hansen,	Spaansche kust
	——	Waare Broeders, Gilbert,	Maracaybo
15.	bark	Fortuin, Scholts,	ditto
	——	Consepcion, Cherino,	Coro

Dingsdag ll. omtrent zeven uren des avonds, werd er eene groote vlam gezien in eene zuidelyke rigting van de mond der haven; het wordt verondersteld zulks een vaartuig in brand geweest te zyn, het welk zich waarschynelyk omtrent midden in het kanaal tusschen dit eiland en de kust bevond. De bark Doris zeilde van Maracaybo weinge dagen geleden in gezelschap van een Amerikaansche brik, geladen met houtwaren, en toen zy dezelve Dingsdag avond verliet, om in deze haven binnen te komen, werd de brik gezien in eene zuidelyke rigting sturende. Wy zyn niet in staat den naam van het Amerikaansche vaartuig te berigten.

Brieven van Puerto Cabello schynen het berigt tegen te spreken, het welk wy laatst bekend maakten, namelyk dat Cumana was geblokkeerd geweest door Brion's esquader.

Op Zaturdag den 10 dezer des morgens te 10 uren, overleed alhier, tot overgrote droefheid zyner Gemeente, de Weleerw: Heer J. Stoppel R. C. Priester, in den ouderdom van 49 jaren. Daags daarna, is het lyk van Z. Eerw. door zyne bedroefde Gemeente, en verscheidene vreemdelingen, met alle eerbewyzingen ter aarde besteld.

Uit Nederlandsche Papieren.

BATAVIA den 14den February.

H. H. E. E. Commissarissen-generaal hebben, met het schip Baron van der Capellen, zeer belangryke en voordeelige berigten van Z. E. den Commissaris-generaal, Schout-by-nacht Buyskes, van Amboina ontvangen. De opstand is door den moed en dapperheid der Nederlanders geheel gedempt geworden. Men heeft hoop van den Schout-by-nacht in den loop dezer maand op het eiland Java terug te zien, met zyner majesteits schip van oorlog Admiraal Evertsen, het fregat Wilhelmina en de korvet Venus. De gemelde depeches zyn van den 9den December en komen op het volgende neder:

"Sedert myne laatste van den 28sten October is hier veel belangryks voorgevallen. Het is my gelukt van den gevaarlyken opstand onder de ingezetenen van Amboina, door de kracht van zyner majesteits wapenen te dempen en alle de opstandelingen gevangen te nemen. Een groot aantal hoofden en aanvoerers is, na onze eerste behaalde voordeelen, op Harocko [eiland Oma, het eerste eiland beoosten Amboina,] op myn bevel, doodgeschoten en de overige van Saparoua [op het tweede eiland, Honima,] waaronder de groote kapitein Thomas Matulessy en de luitenant Anthony Rhebok enz. zyn reeds in handen van den Fiscaal en zullen denkelyk, ten afschrik van andere, worden opgehangen. Aan alle de negeryvolken heb ik vergiffenis verleend; de meeste zyn reeds bezig met hunne woningen, welke grootendeels in de asch gelegd, weder op te bouwen en men heeft ook reeds een begin gemaakt met het drogen der nagelen.

"Na het vermeesteren van Saparoua heb ik dadelyk eene expeditie tegen Ceram afgezonden; dezelve heeft al reeds voordeelen behaald, het fort Lahoe stormender hand ingenomen en verscheidene neeeryen vernield.

"Ik moet echter U. E. met leedwezen melden dat deze roemvolle overwinningen ons het verlies van eenige braven doen betreuren, waaronder de eerste luitenants Frischart en Richemont, welke beide op Saparoua zyn gesneuveld. Onder de zwaar gekwetsten telt men den dapperen majoor Meyer, welke in het laatste gevecht met de muitelingen, by het forceren van de negery Ouw, op Saparoua, een kogel in den hals bekwam, die door de long tot onder het schouderblad is doorgedrongen en aldaar is uitgesneden geworden. De opper-chirurgyn Ooykaas, die hem dag en nacht met eene byzondere zorg oppast, vleit ons echter met het behoud van dezen veelbelovenden officier. Verder telt men onder de gekwetsten den kapitein Rieger en den luitenant Jennie.

"Volgens de by my ontvangen rapporten beloopt het aantal der gesneuvelden elf, zoo soldaten, als matrozen en dat der gewonden drie en dertig. Van de inlandsche militairen en burgers zyn acht gesneuveld en acht en dertig gekwetst. Het is my voorts een byzonder genoegen U te kunnen mededeelen dat alle de officieren, zoo van de armee, als van zyner majesteits schepen en de overige manschappen, in deze expeditie door my gebruikt, zich op eene uitmuntende wyze hebben gedragen en dat alle de door my gegevene bevelen met de uiterste naauwkeurigheid zyn ter uitvoer gebragt."

Men meldt dat een der kinderen van den vermoorden resident van Saparoua, Van den Berg, nog in leven is en zich op Sourabaya bevindt.

In het westelyk gedeelte van de residentie Cheribon, op het eiland Java, zyn eenige onlusten ontstaan, welke de afzending van eenige troepen derwaarts noodzakelyk hebben gemaakt. Weinige inwoners van Cheriben hebben deel aan dezelve genomen en het overig gedeelte heeft eene ongestoorde rust genoten. De wreedheid der muitelingen heeft de meest geachte inlandsche Hoofden van Cheribon niet gespaard; onder de slagtoffers hunner moordzucht zyn Radin Adipatti Nittin Denngirat, Regent van Bengawa Wetan, een zeventigjarige grysaard, door alle zyne onderhorigen geëerbiedigd en Among Patjas, Demang van Blandong.

Den 29sten January hadden de roovers de Dessa's Radjah Galo, Palimanan en Bahjarang verbrand en by die gelegenheip is de heer Heidenreich, Assistent-resident van Cheribon, welke, aan het hoofd van de inlandsche Hoofden en gewapende manschappen, de Dessa Radja Calo voor vernieling trachtte te bewaren, het slagtoffer geworden van den yver, waarmede hy dezen hagchelyken last vrywillig had op zich genomen. De boschopzigter Prudantz, is het gelukkig ontkomen.

De gewapende magt, naar de plaats, waar de roovers zich bevonden, henen gezonden, heeft den 4den February dezelve aangevallen en hun, niettegenstaande de moeilykheid van den grond, een groot verlies toegebracht; men heeft de noodige maatregelen genomen om hen, zoo zy zich op nieuw mogten hereenigen, andermaal te bevechten. De voorloopige berigten van het gevecht van den 4den door den Resident van Cheribon, den heer Servatius; uit het hoofdkwartier van Palimanan, overgezonden, luiden aldus:

"Heden is de aanval tegen de Rebellen volbragt, doch niet met al dat goed gevolg, 't welk men van het geheele plan mogt verwachten; de divisie, welke, achter de schuilplaats der muiters omtrekkende, den aanval moest beginnen, schynt niet op het bepaalde uur te zyn aangekomen en hierdoor hebben de beide divisien, welke van zuid-en oostkant van Kedingong optrokken, veel geleden, wyl zy den eersten aanval der muitelingen hebben moeten afstaan. By deze divisien betreuren wy dan ook het verlies van den verdienstelyken tweeden luitenant Van Horn, van den dapperen luitenant Wessel en van kapitein Kalberg; deze officieren worden ten minsten vermist, en zyn volgens de verzekering hunner soldaten, door de roovers afgemaakt. Het aantal der dooden en gekwetsten aan onzen kant is gering, maar nog niet bekend. De eerste aanval der muitelingen was hevig, doch de onvertzaagheid van de huzaren en lansiers, aangevoerd door den Aide-de-camp van Z. E. den Commissaris-Generaal, den kapitein Elout, en door den luitenant Borneman, heeft hunner euvelmoed getemd en die gespuis in verwarring uit een gejaagd en nedergesabeld; aan den onverschrokken moed dezer beide officieren heeft men de overhaaste vlugt der muitelingen voornamelyk te danken. Daar de rapporten van de onderscheidene divisien nog niet zyn ingekomen, kan men nog geen naauwkeurig verslag geven van de verrigtingen van dien dag, zoo veel is zeker dat het verlies der muitelingen zeer aanmerkelyk is geweest; het aantal hunner doden beloopt meer dan honderd, vyf mannen en eene menigte vrouwen zyn gevangen genomen; de laatste zyn echter weder in vryheid gesteld. De nederlaag der muiters is intusschen aanmerkelyk genoeg, om te mogen veronderstellen, dat zy niet zeer spoedig nieuwe euveldaden zullen wagten.

"Op het levendig uitleveren van het voornaamste Hoofd is eene premie gesteld van 500 spaansche matten; op de levering van zyn kop alleen eene premie van 250 f. m. en op de uitlevering van iederen minderen roover eene premie van 100 sp. matten.

"De Resident van Motman heeft, met de troepen van de Preanger-regentschappen, alle mogelyke hulp toegebragt en is, na het beslissen der zaken, naar Rarrang Sambong terug getrokken.

De muitelingen hebben ook nog een reiziger, genaamd Joseph Gernish, bevelhebber van de Amerikaansche brik Retrieve, voor Samarang liggende, in hunne magt gehad, doch deze is het ontkomen en waarschynelyk reeds op Samarang gearriveerd. Den 22sten January werd hy, vyftien palen bewesten Cheribon, op den grooten weg aangehoudenen, onder vele mishandelingen, naar Redonding gevoerd, alwaar hy allerhande toebereidselen tot zynen dood zag maken. Door gebaarden wist hy echter de Hoofden medelyden inteboezemen, zoodanig dat men zyn leven spaarde en hy gelegenheid bekwam om, gedurende het gevecht van den 4den, op aanwyzing van een Chinees, de muitelingen te ontkomen en, na 36 uren te hebben rond gezworven, onze troepen te bereiken. Op dezen togt is hy meermalen op het punt geweest om weder door de vlugtende roovers gegrepen te worden, telkens heeft hy zich weten te redden, dan eens, door zich in het dikst van het kreupelbosch neder te werpen, dan eens, door met een stok, dien hy de gedaante had gegeven van een snaphaan, op zyne vervolgers aanteleggen en dezelve alzoo op een behoorlyken afstand te houden.

Het voornaamste Roovers-hoofd noemt zich Bagoes Serit ; hy zoo wel als andere Hoofden worden gezegd verwanten te zyn van de beruchte Hoofden Bagoes Sidon en Bagoes Randin.

'S GRAVENHAGE den 23sten Mei.

Men verneemt uit Batavia van den 20sten January, dat de generaal De Kok als Gouverneur van de moluksche eilanden is aangesteld geworden.

AKEN den 8sten Juny.

Men spreekt hier ter stede niet dan van het aanstaand congres der verbondene souvereinen. Nimmer kan deze stad ook meer vereerd worden, dan door eene vereeniging van zoo vele aanzienelyke Europeesche Monarchen met hunne ministers. Men houdt zich bezig met het maken van de noodige toebereidselen, ten einde de vorsten naar behooren te ontvangen Openbare en byzondere gebouwen worden verfraaid en verbeterd en de Burgemeester heeft het navolgende doen afkondigen, ten einde woningen te bekomen, om het gevolg der Monarchen te huisvesten :

"Alle de inwoners van Aken, welke voor den tyd, dien de Monarchen binnen deze stad zullen doorbrengen, in de maanden September en October, genegen zyn om hunne gemeubileerde huizen of kamers te verhuren, worden verzocht, om voor den 13den dezer maand, hunne verklaring deswegens intezenden, op dat aan de onderscheidene aanzienlyke personen een behoorlyk logement zoude kunnen worden aangewezen."

Het huis Offerman is voor den koning van Pruissen bestemd ; het is een der fraaiste huizen van de geheele stad, voorzien van eene groote en wel aangelegde tuin. Het zoogenaamde Camphaus-bad wordt gereed gemaakt voor een anderen souverein. Z. M. de koning der Nederlanden heeft voor den tyd van drie maanden het hotel Clermont, te Vaels, een uur van de stad, op nederlandsch grondgebied gelegen, gehuurd en men verneemt dat het fraaye buitengoed Kalkofen, zes minuten buiten eene der stadspoorten gelegen, bestemd is voor de woning van Z. M. den keizer van Rusland.

VAN DE FRANSCHE GRENZEN, 2 Juny.

Men wil dat de Hertog van Wellington, verzeld door den generaal Alava en de Hertog van Richelieu het congres van Aken zal bywonen.

BRUSSEL den 11den Juny.

Men leest in een der Gentsche dagbladen het navolgende : "Men zegt dat de heer Carpentier, voormaals Secretaris van den Prins van Salm, voorheen Bisschop van Doornik, vervolgens Grootvicaris van dien vorst aan het Aartsbisdom van Praag, Kannunnik van Boheme, en thans Deken van het kapittel van Carlstein in Boheme en heer van Graskoles en Tobolska, bestemd is om den Prins de Broglio in het Bisdom van Gent te vervangen, welke laatstgenoemde, zoo men zegt, van den Heiligen Vader zyn ontslag gevraagd en bekomen zouden hebben. De bevestiging van dit berigt zoude aan het kerspel van Gent de gegronde hoop geven om eerlang een einde te zien aan de oneenigheden, welke hetzelve verdeelen. De heer Carpentier is een Nederlander, in den bloei zyner jaren, begaafd met vele bekwaambeden en vervuld vooral met dien godsdienstigen en evangelischen geest, welke de belangen van de kerk met die van den Staat zoo wel overeen weet te brengen.

De genoemde Prelaat, de heer Carpentier bevind zich thans binnen deze stad.

HAMBURG den 9den Juny.

Men spreekt thans veel van een kanaal, dienende om de Noordzee met de Oostzee te verbinden, door middel van de Elve, Elde, Stör, Schweriner-meer en van daar door een kanaal tot Wismar. De kosten zouden slechts 300,000 daalders beloopen.

Men meldt uit Weenen, dat de voormalige Policie minister van Buonaparte, Savary, zich, met verlof van de Fransche regering te Triest naar Noord-Amerika heeft ingescheept. In Bucharest had men den 17den Mei berigt dat de stad Philippopoli 25 uren van Andrinopel, bevolkt door 100,000 zielen, door eene aardbeving geheel verwoest zoude zyn. Men zag met ongeduld deswegens nadere berigten te gemoet

FRANKFORT den 11den Juny.

Men zegt dat in Dutschland nog aanmerkelyke territoriale veranderingen op 't tapyt zyn. Men wil dat geheel het Koninkryk Saxen aan Pruissen zoude worden afgestaan en dat daarentegen op den linker Rynoever, van de tegenwoordige pruissische bezittingen, een Koninkryk zoude worden gevormd ten behoeve van Vorst Anton van Saxen, terwyl Z. M. de koning van Saxen verklaard zoude hebben afstand te willen doen van den kroon. Baden zoude zyne oude bezittingen behouden, doch daarentegen zouden de Mogendheden de opvolging van den tak van Hochberg erkennen.—De tyd zal leeren wat er van deze geruchten zy.

Den 20sten Juny.—H. M. de koningin van Wurtemberg, *geborene* Groot-Vorstin van Rusland, is zeer voorspoedig van eene Prinses verlost.

Extract uit een brief van een Officier van het 66 Regiment.

"St. Helena, 28sten August.

"Het is hier een schoon klimaat, zoo koel dat wy dikwyls de Thermometer op 56 graden zien dalen Ons volk is byzonder wel. Wy ontvingen detachementen van het 53ste Regiment, en van ons tweede Bataillen tot het getal van 640 ; zoo dat wy nu meer dan 1200 sterk zyn en weligt het meest voltalligst Regiment in dienst ; wy vinden intusschen de verandering van Indie naar hier, wat de kwartieren betreft, onaangenaam De barakken waarin wy wonen, zyn uit Engeland gezonden, en gebruikt geweest als hospitalen in het Schier Eiland (Spanje.)

"Bevorens het geraamte van het 2de battaillon inscheepte, werden de Officieren by Bonaparte geintroduceerd. Hy was in redelyk goed humeur, sprak tot verscheiden hunner in het Engelsch, vroeg den kwartier meester den prys van een bayonet, en of hy niet braaf geld won. Wy hebben nog de eer niet gehad by hem geintroduceerd te worden maar ik heb hem zomtyds by de gronden zien wandelen. Kapt Blakeney, onze oudste kapitein heeft de wacht over hem, en heeft een apartement in het huis. Hy moet tweemaal een signaal maken, dat hy hem gezien heeft, het geen hy alleen doet met hem aan het vengster te zien. Hy heeft hem nimmer gesproken.

"Colonel Nicol heeft een bezoek afgelegd by den Maarschalk Bertrand en zyne gade, die eene bevallige en zeer wel opgevoede vrouw is. De Maarschalk gaf des anderendaags een contra bezoek. Er is zeker slechts geringe kans voor Bonaparte om te ontsnappen, zelfs wanneer hy de middelen had zulks ter zee te doen, daar er een cordon van schildwachten rond zyn huis is, op omtrent een vierde van een myl afstand by dag, en des nachts sluiten zy tot binnen de tien yards van daar aan een Ik moet deze posten iederen derden nacht bezoeken, en wy hebben orders om op een zeer zachten toon aante roepen, ten einde den gevangenen niet te stooren.

"2den September.

"Gisteren werden wy ingeleid by Bonaparte. Sir George Bingham verbeidde ons te Longwood Wy kwamen aan des Maarschalks Bertrands huis, die ons naar Bonaparte geleiden. Wy wachtten weinige minuten in een voorvertrek, en werden toen ingeleid om den gevallen chef te zien Zyn voorkomen is zeer verschillend van het geen ik verwacht had; doch zulk een indruk heeft zyn gelaat en stem op myne ziel gemaakt, dat ik hem wel weder zou kennen, wanneer ik hem zelfs over veertig jaar in de meest verwyderde plaats van den aardbol ontmoette. Aan Sir George vroeg hy wie de Commandeerende officier was? En toen zich zelf naar Colonel Nicol wendende vroeg hy hem hoe veel veldofficiers hy had? Hy merkte aan, dat onze rokken met goud hadden moeten versierd zyn, en niet met zilver, daar wy van de Indien kwamen, en dat hy onderstelde wy allen zeer ryk waren. Hy vroeg vervolgens of de colonel dacht, dat een regiment hetwelk twintig jaar in de Indien geweest was, zoo goed zoude wezen, als een dat niet daar geweest was? De colonel antwoorde de "even zoo, zoo niet meer en beter." Bonaparte vroeg daarop, hoe lang een Regiment in de Indien ware, bevorens geacclimateerd te zyn? of wy het eerste of het tweede jaar het meeste volk verloren? hoe de ammunitie, bagagie en provisien op een march werden gevoerd? of ieder soldaat niet een bediende had? &c. Hierop wendde hy zich tot Colonel Dodgin, en, zyne medailiens en eerteekens opmerkende, vroeg hy hem, waar hy die verkregen had? colonel Dodgin antwoordde te Vimiera Orthes en de Pyreneen. Gevraagd zynde of hy te Salamanca, Talavera of Toulouse, was geweest, en of zyn naam niet was opgegeven, om dat hy zich in het gevecht had onderscheiden? Om Dodgin's zedigheid te bewaren, antwoordde ik voor hem—"driemaal."—Hy wendde zich toen tot my, en vroeg my of ik niet kapitein van de Grenadiers was? of ik niet in Schotland was geboren? en wel of van de Hooglanders of Nederschotten? Ik antwoordde hem in het Fransch, waarop hy my vroeg, of eenige van de andere officieren Fransch spraken? Ik wees op twee, en hy vervoegde zich toen tot dezelven. Bertrand byzonder vertolkte tusschen hen"

Het berigt van een zeeman die zich een weg tot Longwood, Bonaparte's verblyf heen en wederom gebaand heeft; wint meer en meer geloof. Men voegt er by, dat hy tot de Northumberland had behoord, die Bonaparte naar St. Helena gevoerd heeft ; en gebezigd is geworden om eenige wegen naar Longwood te maken. By zyne terug komst te St. Helena, ging hy met de boot aan land, beklom de rotsen, en ging naar Longwood, waar hy eenigen tyd met de bedienden doorbracht, en zelfs Bonaparte zag en sprak. Den volgenden nacht ging hy er weder naar toe, en nam een kameraad mede, sprak weder met Bonaparte, en bewerkstelligde beide de keeren zyne terugkomst op zyn schip zonder ontdekt te worden. Doch toen hy zich beroemde over het geen hy gedaan had, werd hy in de yzers gesloten en te huiswaards gevoerd. Zoodanig is het berigt.—*Courier.*

On Tuesday last, about seven o'clock in the evening, a great blaze was perceived in a southerly direction from the harbour's mouth, supposed to be a vessel on fire, and apparently about mid-channel between this Island and the Main. The sloop Doris sailed from Maracaybo a few days ago in company with an American brig laden with lumber, bound to Puerto Cabello, and when she left her on Tuesday evening to put into this port, the brig was seen steering in a southerly direction. We have not been able to ascertain the name of the American vessel.

Letters from Puerto Cabello would seem to contradict the report, which we lately published, of Cumana having been blockaded by Brion's squadron.

COMMUNICATION.

DIED this morning, at 10 o'clock, to the great regret of his congregation, the Reverend J. Stoppel, Roman Catholic Priest, aged 49. The following morning his remains were interred by his disconsolate congregation, with all the usual honors.

Curaçao 16th Oct. 1818.

Extract of a Letter from an Officer of the 66th Regiment.

"St. Helena, Aug. 28.

"This is a fine climate, so cool that we frequently have the thermometer down so low as 56 degrees.—Our men are remarkably healthy. We received drafts from the 53d Regiment and from our 2d battalion to the number of 640, so that we are now above 1200 strong, and perhaps the most efficient regiment in the service. We find the change from India to this place not very pleasant as to quarters. The barracks we live in were sent from England, and had been used as hospitals in the Peninsula.

"Before the skeleton of the 2d battalion embarked, the Officers were introduced to Bonaparte. He was in tolerable spirits, spoke to several of them in English, asked the Quartermaster the price of a bayonet, and if he did not make a deal of money? We have not yet had

the honour of being introduced to him. I have seen him sometimes walking about the grounds. Capt. Blakeney, our Senior Captain, has charge of him, and has an apartment in the house: He has to make a signal twice a day that he has seen him, which he only does by seeing him at the window: He has never spoken to him.

"Colonel Nicol called on Marshal Bertrand and his Lady, who is a charming accomplished woman. The Marshal returned his call the other day. There is certainly but little chance of Bonaparte making his escape, even if he had the means of doing so by sea, as there is a cordon of sentries round his house, about a quarter of a mile distant, by day, and by night they close in to within ten yards of it. I have to visit these sentries every third night, and we have orders to challenge in a very low voice, so as not to disturb the prisoners."

"September 2.

Yesterday we were introduced to Bonaparte. Sir George Bingham took us to Longwood. We called at Marshal Bertrand's house, who accompanied us to Bonaparte's. We waited a few minutes in an anti-room, and were then ushered in to see the fallen Chief. His appearance is very different from what I expected; but such an impression has his face and voice made upon my mind, that I should know him again were I to meet him forty years hence in the most remote part of the globe. Of Sir George he inquired who was the Commanding Officer? And then, addressing himself to Colonel Nicol, asked how many Field Officers he had? He observed that our coats should have been ornamented with gold, and not with silver, as we came from India, and that he supposed we were all very rich. He next asked, whether the Colonel thought a Regiment that had been twenty years in India as efficient as one which had not been there? The Colonel answered, 'equally, if not more so.'—Bonaparte went on asking, how long a Regiment was in India before it was climatized? Whether we lost most men the first or second year? How the ammunition, baggage, and provisions, were carried on a march? If every soldier had not a servant? &c. He next turned to Colonel Dodgin, and observing his medals and clasps, asked him where he had acquired them? Colonel Dodgin answered, 'at Vimiera, Orthes, and the Pyrennees.' Being asked if he had been at Salamanca, Talavera, or Thoulouse—and if his name had not been given in as having distinguished himself in action? To save Dodgin's modesty, I answered for him, 'three times.' He turned to me, and asked me if I was not Captain of Grenadiers? If I was not from Scotland? If from the Highlands or Plains? I answered him in French; when he inquired of me if any of the other Officers spoke French? I pointed out two, and he then went to them. Bertrand principally interpreted to them."

The report of a seamen having found his way to Longwood, Bonaparte's residence, and back, gains additional credit. It is added that he had belonged to the Northumberland, which conveyed Bonaparte to St. Helena, and had been employed in making some roads to Longwood. Upon his return to St. Helena, he went ashore in the boat, climbed the rocks, and got to Longwood, where he passed some time with the domestics, and even saw and conversed with Bonaparte. The next night he went again, and took a comrade, and again conversed with Bonaparte, effecting his return to his ship both times without being discovered. But having boasted of what he had done, he was put in irons and sent home. Such is the report.—*Courier.*

SITUATION OF SPAIN.

The following picture of the present deplorable situation of the Spanish monarchy, is copied from the *London Times*, of the 9th of June. The information was derived by the editor of that paper from a correspondent at Madrid; and if the one half of it be true, we must suppose the Spanish government on the point of dissolution. Though we have given foreign dates a month later, yet we think this article cannot fail to be read with interest.—*New-York Evening Post.*

MADRID, MAY 25.—The political and financial situation of Spain is so embarrassed, that unless it were observed on the spot, no idea could be formed of it, and any representation that could be made would fall short of the truth. I shall endeavour to give you as complete a conception of it as possible, by collecting together the detached features of the general picture.

When we heard here of the convocation of a congress of the allied sovereigns at Aix la-Chapelle, the king testified his desire to attend it.—He received no satisfaction of this point from the cabinets to which his ambassadors communicated his intention. The cabinet of Vienna was the first which showed an opposition to this design, and England and Prussia afterwards answered to the same purport. As the opinion of the court of Russia admitted of no doubt, it was necessary to renounce this journey. The Spanish ministry showed themselves the more satisfied on the occasion, as they expected from this *rapprochment* an amelioration in the external relations of the kingdom, which their own exclusive efforts do not permit them to expect.

It is not be inferred from this that the boldest projects are not still hatched here. Thus, with the minister of war, they still talk of the re-capture of Buenos Ayres, and the occupation of Monte Video. It is even said that M. Pizarro has drawn up a manifesto, which he is about to have translated into all languages, for the purpose of being distributed over Europe, to expose those causes of complaint on the part of Spain which justify her in taking up arms against Portugal. If a manifesto was the only necessary requisite for conducting a war, a war might take place; but as money or credit may likewise be required, the world may rest assured that the hostile projects of the Spanish government will long remain in the imagination of those who have dreamt them.

To be convinced of this, we have only to cast our eyes on the financial situation of the kingdom. It is such, that if one were to describe it in general terms he might be charged with exageration; but here the proofs are striking—they rest on facts publicly known—it is only necessary to enumerate them.

The system of M. Garay, which appeared so seducing in theory, has crumbled into dust before the difficulties of its execution. All the resources of taxation are exhausted, and it is certain that the half of the taxes imposed have not been levied. The imposibility of raising them is so great, that the minister has flinched from the rigorous measures which had been begun to be employed. Every where are complaints heard,—every distress shows itself in the most hideous aspect. All the public coffers are empty. The army has not received its pay for three years, and the officers of the civil administration have not touched the 8th part of their salaries.—There has been witnessed at Madrid, officers and civil servants of the public, begging alms, and the provinces have even suffered more than the capital.

At Seville a regiment was in want of every thing, and the officers were reduced to the state of begging a dinner in the convents.—In fine, this situation becoming intolerable, the colonel, M. D'Oneill, waited with his staff on the captain general of the province, to demand a part of their pay on account. As there were no public funds, M. D'Oneill lent from his own private funds all that he could dispose of; and now, instead of repaying his advances, they are attempting to find fault with the step which he took.

At Valencia, the firmness of the captain general, M. Elliot, was able alone to calm the effervescence of the troops who had not received any pay for three months. He ordered a month's pay to be given to them, against the express will of the minister of finance.

At Cadiz, it was not without the greatest difficulty they were able to embark a battalion destined for the Lima expedition, and which had not touched any pay for three years.

The roads are less safe than ever. Robbers infest every part of the kingdom, and there is no security without an escort.

Every despatch of general Morillo concludes with demands of reinforcements and supplies of every kind. It is but too certain that his army labours under the most frightful privation.

It is thought here that such a state of things cannot last, and that the system of M. Garay must give way to another; and that this minister must resign his office.

However this may be, as distress is a bad counsellor, the Spanish government, with a view of filling its coffers has had recourse to several expedients which cannot be better characterized than by stating them.

A royal decree had granted the right of entrepot to the port of Cadiz. Some factors had in consequence embarked in speculations for Lima—but at the moment of the expedition putting to sea, it was notified that they would have to pay not only the duties of clearance, but also the duties of entry at Lima, under the pretext, that although the decree was published, it had not yet been put in execution. One may judge of the desolate state of the maritime commerce, in a country where there exists no insurance-office for cases when ships do not arrive at their destination, and under a government which has never made any return of its gains.

The following is another trait, which is not less remarkable than the preceding:—Some agriculturarists of Bisbay had, by virtue of a royal license, exported corn; they protested, indeed, against the minister's demand of dues contrary to the privileges of their province: but as they were allowed to embark without being compelled to pay their dues, they considered themselves freed from them. What therefore was their surprise, when, on the arrival of their ships at Bordeaux, the Spanish consul stopped the unlading until they had paid these dues, which exceeded, not only those imposed in Spain, but even the value of the corn. The merchandise could not be sold, and the result was an enormous loss both to the factors and the agriculturalists.

The affair of Mr. Meade, and his enlargement, must be sufficiently known to you to make it unnecessary for me to enter into details. Sir Henry Wellesley strongly insists upon the repayment of 50,000 piastres of which Mr. Meade defrauded the Company of English Merchants, represented by Mr. Macdermot. M. de Pizarro answered Sir Henry in no very moderate tone—that it was astonishing that the British ambassador should make such a demand, since he was ignorant of the whole foundation of this affair. Things came to such a point, that the word rupture has been already pronounced, and Sir Henry has declared to the Spanish minister that he would send the entire correspondence to his government, that it might be able to judge on what side the fault lay. At the moment of my writing this I learn that M. Pizarro, fearing the consequences of his passion, has just written in the mildest terms to Sir Henry Wellesley, and that Mr. Meade has raised an enormous claim against the Spanish government under the title of an indemnity.

While these events and discussions are going on, the interior of the court of Spain gives itself up to puerilities which form the most afflicting contrast with the situation of public affairs.

The Marchioness of Roua had wished to marry the Prince de Laval, son of the Ambassador of France. The king opposed it, saying that she ought to marry a Spaniard. She chose one accordingly. He was a young officer, equally noble and poor. This choice also caused displeasure: the Marchioness was placed in a convent, and the officer was put under arrest. It is not known whether the king will relent and consent to the marriage.

Masked balls are severely prohibited hear, and it has been thought right to push the rigour of the regulations to such a point, as to break up a children's ball, the oldest of whom was not 15, and who were assembled as a family party at the house of the Dowager duchess of Ossune. This lady is the mother of the duke of Ossune, all whose revenues the court keeps to itself, under the pretext that he does not live with his wife.

In all this, the court is entirely given up to the practice of devotion. The queen, whose pregnancy is now certain, went through the devotional ceremony of nine days, at a chapel in the city, for the purpose of obtaining this result from Heaven. Lately, the generals of the Hieronimites, have been covered in the presence of the king, as Grandees of Spain. Unfortunately, the suffering people have looked upon this ceremony with no favourable eye; and the admission of a capuchin to a ceremony of sheer vanity, and of obsolete etiquette, does not much contribute to restore the veneration of the Spaniards for their Monks.
